

[Svend Jakobsen]

skal have i Aulum om aftenen, eller for at komme ind til det første møde, de har om morgenen efter at have overnattet et eller andet sted i provinsen og er kommet tilbage med det første morgenfly.

Jeg mener faktisk, at vi skal passe på, at vi ikke bringer os i en situation, hvor de vilkår, vi giver folketingets medlemmer, begrænser den aktivitet, folketingsmedlemmer påtager sig også uden for dette hus i bestræbelsen på at holde forbindelsen mellem folketinget og befolkningen ved lige.

Så jeg ved da godt – det har vi ikke været i tvivl om – at der vil komme læserbreve, at der vil være reaktioner mod en forhøjelse af denne størrelse, men her må man gå ind i overvejselsen, sådan som vi har gjort: er der af hensyn til folkestyret, af hensyn til folketingets sammensætning, behov for, at vi laver et niveauløft? Og vores vurdering har været, at det er der. Det er klart, at der kommer nogle kritiske bemærkninger om, at tiden ikke er til det. Det bliver tiden aldrig. Man har drøftet det, som jeg sagde i mit første indlæg, i de 14 år, jeg har været her, og tiden har aldrig været til det.

Men det er ikke sådan, at befolkningen ikke forstår, at der er nogle, der får mere end andre. Jeg ved da fra mange specialarbejdere, at de kritiserer ikke, at deres forbundsformand har en højere løn end den, der har en 8 timers arbejdsdag. De respekterer helt, at han har en arbejdsdag, der ligger langt ud over det rimelige. Og det er også den situation, som jeg mener folketingsmedlemmer er kommet i, de mange folketingsmedlemmer, der påtager sig de meget store opgaver, og så undrer det mig, at der skulle være så mange folketingsmedlemmer, der har så mange og så fede ben at tygge på. Jeg ved i hvert fald, hvad folketinget udpeger til, men jeg ved selvfølgelig ikke, hvad hvert enkelt folketingsmedlem har sikret sig ude omkring. Min erfaring – og jeg tror, det er mange andre folketingsmedlemmers erfaring – er, at hvis man vil have indflydelse herinde, der slår igennem, er forudsætningen, at den helt dominerende arbejdsindsats lægges i det politiske arbejde.

Bollmann (CD):

Det er også til fru Pia Kjærsgaard, for jeg synes, det var en interessant bemærkning,

hun kom med i sidste omgang. I første omgang hørte man overhovedet ingen argumenter imod de forslag, der er fremsat, eller for, hvorfor fremskridtspartiet ville stemme imod, men i anden omgang kom det jo klart frem, at det for det første drejer sig om, at fremskridtspartiet ingen ben har, og for det andet drejer det sig om de læserbreve, der er kommet frem i aviserne. Sådan opfattede jeg fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan jo ikke gøre for, hvordan hr. Bollmann opfatter, hvad jeg siger. Hr. Bollmanns vælgere må jo på et eller andet tidspunkt afgøre, hvordan han opfatter tingene.

Men jeg vil godt sige, at når hr. Svend Jakobsen siger, at der ikke har været basis for det i de sidste 14 år, er det korrekt, men Danmark har faktisk også haft en utrolig dårlig økonomi i de sidste 14 år – det var også på det grundlag, fremskridtspartiet kom i folketinget – så jeg synes, det er helt korrekt, at man ikke har kunnet få det igennem. Det kan man altså beklageligvis nu.

Det med, at indsatsen lægges i det politiske arbejde, er vi meget uenige i, for i så fald havde resultaterne jo nok vist sig hen ad vejen, men de er udeblevet; der er faktisk ikke nogen resultater, og det gælder både den borgerlige regering og den tidligere socialdemokratiske.

Men altså, forslagene bliver vedtaget, og det skal vi stærkt beklage. Så kan man jo bruge det gamle ord om, at man kun er et halvt menneske som politiker, men skidt være med det, for man får fuld løn alligevel.

Svend Jakobsen (S):

Jeg tager ordet, for at det ikke skal stå uimodsagt, at der ikke eksisterer resultater af det politiske arbejde i folketinget i de sidste 14 år. Jeg er overrasket over, at et medlem af folketinget overhovedet kan udtrykke noget sådant fra folketingets talerstol. Jeg skal gerne ved anden lejlighed fortælle fru Pia Kjærsgaard om en lang række resultater, der er skabt i det danske samfund siden 1970 i kraft af en indsats gjort af enkelte medlemmer og partier her i folketinget.

(Kort bemærkning).